

Sygnatura akt VIII C 2157/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05-07-2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Kurdziel

Protokolant: Anna Dobrowolska

po rozpoznaniu w dniu 05-07-2016 r. w we Wrocławiu

sprawy z powództwa Kancelarii (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K.

przeciwko A. K.

- o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. K. na rzecz strony powodowej Kancelarii (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. kwotę 1 560 zł (tysiąc pięćset sześćdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od tej kwoty od dnia 3 listopada 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 548 zł tytułem stosunkowego zwrotu kosztów procesu;

IV. nadaje wyrokowi zaocznemu w pkt. I. i III. rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygnatura akt VIII C 2157/15

\$%\$ (...)

UZASADNIENIE

Sprawa została rozpoznana i rozstrzygnięta w postępowaniu uproszczonym (k. 1)

W pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie strona powodowa Kancelaria (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej A. K. kwoty 1.790 zł z ustawowymi odsetkami od tej kwoty od dnia 3 listopada 2014 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu podniosła, że na mocy umowy cesji dochodzonej pozwem wierzytelności jest następcą prawnym (...) Sp. z o.o. (wcześniej: (...) SP. z o.o.), która to Spółka zawarła z pozwaną w dniu 3 października 2014 r. umowę pożyczki kwoty 1.200 zł, której całkowity koszt łącznie ze spłatą kredytu strony kontraktu ustaliły na 1.790 zł, zaś termin spłaty na 2 listopada 2014 r. Pomimo wezwania pozwanej do zapłaty przez stronę powodową pismem z dnia 4 maja 2015 r. pożyczka nie została spłacona.

Strona powodowa sprecyzowała roszczenie w piśmie z dnia 25 stycznia 2016 r., podając, iż w skład dochodzonej pozwem kwoty wchodzi: 1.200 zł niespłacony kapitał pożyczki, 360 zł prowizji za udzielenie pożyczki, 230 zł – koszty wezwań do zapłaty

Po przekazaniu sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu, na rozprawie w dniu 5 lipca 2016 r. Sąd wydał wyrok zaoczny po przeprowadzeniu postępowania dowodowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 października 2014 r. na platformie internetowej (...) Sp. z o.o. pozwana A. K. zawarła z tą spółką umowę pożyczki kwoty 1.200 zł, która miała być spłacona do dnia 2 listopada 2014 r., za zapłatą przez pożyczkobiorcę kwoty określonej jako „prowizja” w wysokości 360 zł. Paragraf 4 Punkt 6.4. umowy ramowej pożyczki stanowił, iż pożyczkodawca mógł przysyłać pożyczkobiorcy będącemu w zwłocie wezwanie do zapłaty w formie pisemnej i/ lub w formie wiadomości e-mail, zaś pożyczkobiorca zostanie obciążony za wezwanie do zapłaty kwotami: po 20 zł każdorazowo za przesłanie pierwszego, drugiego, trzeciego i czwartego wezwania do zapłaty po odpowiednio: 3,6,9,12 dniach kalendarzowych od daty upływu terminu spłaty pożyczki oraz 150 zł za przesłanie piątego wezwania do zapłaty po 15 dniach kalendarzowych od daty upływu terminu spłaty pożyczki. Pieniądze w kwocie 1.200 zł zostały przelane na rachunek wskazany przez pożyczkobiorcę.

Dowód: - umowa ramowa pożyczki – K. 18-24

- polecenie przelewu – k. 25

Strona powodowa nabyła od (...) Sp. z o.o. wierzytelność dochodzoną pozwem

Dowód: - umowa przelewu wierzytelności z dnia 4.5.2015 r. z załącznikiem – k. 12-15.

Pozwana została przez stronę powodową zawiadomiona o przelewie i wezwana do zapłaty pismem z dnia 4 maja 2015 r.

Dowód: - pismo z dnia 4 maja 2015 r. – k. 16-17

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w zakresie odnoszącym się do kapitału pożyczki 1.200 zł i kwoty 360 zł żądanej tytułem zaspokojenia roszczenia o prowizję, natomiast podlegało oddaleniu w odniesieniu do kwoty 230 zł dochodzonej tytułem kosztów wezwań do zapłaty.

W ocenie Sądu postanowienia paragrafu 4 punktu 6.4. umowy ramowej pożyczki stanowiły w istocie zawołowaną karę umowną zastrzeżoną na wypadek niespełnienia świadczenia głównego będącego świadczeniem pieniężnym, wobec czego jako sprzeczne z prawem są one nieważne. Pożyczkodawca nie może wyznaczać ryczałtowo bez szczególnego upoważnienia ustawowego konkretnych kwot natury odszkodowawczej związanych z kosztami windykacji należności i w oderwaniu od faktycznych kosztów takich czynności windykacyjnych jak kierowanie wezwań do zapłaty w umówionej formie. Należy przy tym podkreślić, iż nawet przy hipotetycznym założeniu tezy przeciwnej, ustalone ryczałtowo kwoty nie mogą być rażąco wygórowane w stosunku do faktycznych kosztów czynności windykacyjnych, a takie właśnie wygórowanie przewiduje powołany punkt umowy. Analogiczne postanowienia umów ramowych były wielokrotnie kwestionowane przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (por. np. wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 27 kwietnia 2005 r. XVII AmC 103/04

Niezależnie od powyższego, strona powodowa nie podała jakichkolwiek okoliczności faktycznych pozwalających na zweryfikowanie podanej ogólnie sumy 230 zł, w szczególności nie podała, ile było wezwań do zapłaty, w jakich formach i terminach były one realizowane ani jakie były faktyczne koszty czynności związanych z takimi wezwaniami. Podstawa faktyczna powództwa w tym zakresie została wskazana jedynie w zakresie źródła zobowiązania (umowa) oraz dołączenia jednego z wezwań do zapłaty a wystosowanego już po dacie dokonania cesji przez samą stronę powodową, co w ocenie Sądu nie jest wystarczające do uwzględnienia roszczeń w tymże zakresie.

Roszczenie o zapłatę odsetek ustawowych za opóźnienie od należności głównej objętej pkt. I pozwu znajduje podstawę w art. 481 § 1 i 2 k.c., przy czym – z uwagi na zmianę przepisu art. 481 k.c. obowiązującą od dnia 1 stycznia 2016 r. - Sąd dokonał odpowiedniej zmiany nazewnictwa żądanych ustawowych odsetek za opóźnienie za okres objęty nowelizacją.

Wobec powyższego orzeczono jak w pkt. I i II sentencji wyroku zaocznego.

Orzeczenie o kosztach procesu zawarte w pkt. III wyroku zaocznego zostało wydane na podstawie art. 98 k.p.c. wyznaczającego zasadę odpowiedzialności stron za wynik postępowania w zakresie kosztów.